

Ötven év eltelt: találkoztunk

Szeptember 15-én, szombaton azok, akik az 1956/57-es tanévben itt, Szarvas valamennyi általános iskolájában elballagtunk, azaz NYOLCADIKOSOK voltunk! Akkor 355-en voltunk, most a találkozóra 96-an jöttünk össze.

Dél előtt 10 órakor a Város Fő terén álló szökőkút körül összegyűjtött egy nagy sokaság, melynek mindegyike kíváncsian nézte a körülötte állókat, és lázasan kutatott emlékei között, miközben talán mindenkiben ezek a gondolatok cikáztak: „Istenem, 50 éve nem láttam! Egy két ismerős vonás, ő lenne? de mi is a neve?” De hamar megtört a jég, odamentünk egymáshoz, megkérdeztük ki kicsoda, és boldogan köszöntöttük valamikor gyermek, de ma már ősz hajú, a kor és az átéltem kemény munkás évtizedek alatt alaposan megváltozott évfolyam, osztály, és padtársainkat.

Nagy szeretettel vettük körül tanítóinkat, tanárainkat: Dr. Sinkovics Györgynét, Hantos Gusztávnét, Lapis Györgynét, Janurik Györgynét, Pecsénye Jánosnét, Vajda Aurélnét, Görgő Pálnét, Litauszkiné Paál Irént, Valach Jánosnét, Lelkes Lajosnét, Lovász Györgynét, Kovácsik Gábor, Sebő Jánost, Dankó Pált.

A csoportkép elkészült, s átvonultunk a találkozóhoz nagyon szívesen helyt adó Szlovák Tanítási Nyelvű Általános Iskolába, ahol az igazgató, Medvegy Pálné végig a legkiválóbb háziasszony-

ként biztosította a találkozó sikeres lebonyolítását.

Végignéztük a kiállított tablóképeinket, s dr. Pataki István, osztálytársunk köszöntőjét hallgatva valamennyien sommázhattuk azt, hogy történelmi korszakot megélt jutottunk el a mai napig! Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint például az a csoportkép, ahol a legkiválóbb nyolcadikos tanulókként álltunk egy olyan zászló előtt, melynek felirata: „A dolgozó népért, a hazáért, Rákossal előre!”,

Pataki Pista köszöntőjét követte Matusik Sándor dal-szerzeménye, melyet közösen nem kis derűltség közepette énekeltünk el! Amikor név szerint bemutattuk a résztvevőket, mindenki mindenkit megismerhetett, s ezt követően délután 4 óráig ment a kötetlen beszélgetés, egymás sorsának megismerése, régi barátságok felelevenedése, s persze mindenütt előkerültek a gyerekek, unokák fotói. Eközben derült ki, ki hol él, és milyen jó, hogy az ország minden részéből eljöttek volt iskolatársaink!

Az ötletet, a hatalmas szervezőmunkát, a kellemes hangulatot, a finom ebédet, köszönte, és köszöni valamennyi résztvevő azoknak, akik erre hosszú hónapokat áldoztak: Klimaj Jolinak, Frankó Jutkának, Kepenyés Máriának, Ordovics Beának, Kántor Erzsinek, Palicska Jánosnak. VISZONTLÁTÁSRA!

Kalmár Magdolna

Szarvas négy általános iskolája volt 8. osztályosainak 50 éves találkozója

Nem mindennapi találkozónak voltunk részesei, az 1956/57-es tanévben végzett 8. osztályosok – az 1. sz., a 2. sz., a 3. sz., és a Szlovák Általános Iskola volt diákjainak – közös összejövetelén. A volt tanulók és tanáraik ilyen találkozója igen ritka eseménynek számít. Egy-egy iskolai osztálytalálkozó is – ami szinte szokványosnak mondható – rengeteg előkészülettel, szervezőmunkával jár, hogy a találkozó sikeres lehessen, s maradó élményeket hagyjon a résztvevők körében.

Ezért ragadtam tollat, hogy a volt diákok és tanárok nevében is köszönetet mondjak a szervezőknek, a nem kis fáradsággal körültekintő munkát végző személyeknek, akik olyan sokat dolgoztak a találkozó sikeres létrejöttéért. A köszönet elsősorban Roszkiné Klimaj Jolánt és társait illeti, valamint a találkozó helyszínét biztosító Szlovák Általános Iskola és Diákotthon igazgatóját, Medvegy Pálnét, és a közreműködő technikai dolgozókat, akik igazi kellemes otthont biztosítottak a nem mindennapi létszámában megjelent vendégek számára, s figyelmességükkel, körültekintő mun-

kájukkal barátságos légkört teremtettek az ott ünneplő diákok és tanárok számára. Jól esett együtt lenni volt növendékeinkkel, egykori kollégáinkkal, akikkel valamikor sok közös feladatot oldottunk meg. Felidéztek az egykori élményeket, jó volt találkozni a társiskolák nevelőivel, hisz munkánkat sok együttműködés jellemezte: a szakmai munkaközösségek munkája, az iskolai sportversenyek, együttes kulturális rendezvények, stb. De jó volt találkozni és szót váltani olyan rég nem látott kollégákkal, mint Litauszky Jánosné (Iréne néni) vagy Lelkes Juci néni, akikkel nem minden nap találkozhatunk. De sok kedves diákkal is beszélgethettünk, mint pl.: Holub Sándor egykori élsportolóval, vagy dr. Pataki Istvánnal, Matusik Sándorral, Kozsuh Mihállyal és a többiekkel.

Mégegyszer megköszönöm a szervezőknek a fáradságos munkát, s a házigazda Szlovák Iskola közreműködését.

Dankó Pál, az 1956/57-es tanévben a Szlovák Általános Iskola tanára, ny. művelődési osztályvezető

Biznisz

Megkeresett a kisfiú édesapja. Neveket nem írok, mert még nagyobb baj lesz. A papa pufi dzsekit viselt, szakálla csillogott a szeptemberi esőcseppektől, gyalog jött, nyilván bekapott egy rövidet a sarki krimóban. De ebben nem vagyok biztos, inkább visszavonom, nem akarok újabb pert. Nézz, kedves uram, kezdte hivatalosan mondandóját, gyermekem hátrányos megkülönböztetés áldozata lett, amióta ön az írásaiban rendszeresen felhasználja, mint főszereplőt. A suliban csúfolják, orra alá dugják az újságot, hogy hehe, megint benne vagy, tóki. Kisfiam olyan lelki sérüléseket szenvedett, amelyeket nehéz lesz feldolgoznia, lehet, egész életére kihatással lesznek ezek az írások. Miközben az apa továbbá vádjait róta fel, a nyitott kertkapun keresztül megpillantottam a kisfiút. Tehát léteznek, mondtam ki hangosan, erre az édesapja felhőrdült: már hogy a rákegrespusztavasi filodendronba ne létezne, kedves uram, mit képzel, miről papolok itt önnek hosszú percek óta? Ekkor döbentem rá, mekkora a felelősségem az ügyben. És arról miérett nem ír, hogy gyermekem a mezei futóversenyen harmadik lett, folytatta a számonkérést a szakállas úr. Vagy arról, hogy a megyei rajzpályázaton különdíjban részesült? Miért mindig csak az a nyakatekert groteszk? Ekkor kicsit közelebb hajolt hozzám, éreztem a barackpálinka szagát, illetve a befőttét, ha jól akarok magamnak. Lényeg, hogy a végére aláírtunk egy szerződést még harminc kisfiús történetre. Hahó, itt felejtette a liter pálinkát, illetve befőttet, szoltam a távozó apuka után, aki a lelkét az ördögnek, a kisfia további valótlan történeteit pedig nekem adta el.

Hartay Csaba

SZARVAS ÉS VIDÉKE Önkormányzati Hetilap

Engedélyszám: HU ISSN 0238-1435
Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő: TATAI LÁSZLÓ.
MUNKATÁRSÁK: KESERŰ ZSUZSA,
DR. KUTAS FERENC

KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG ÉS NEM küldünk vissza.

SZERKESZTŐSÉG: VÁROSHÁZA
5540. SZARVAS, Szabadság u. 25-27.

Telefon/Fax: 66/312-284

Email: szvid@szarvas.hu

Kiadja: SZARVAS VÁROS

ÖNKORMÁNYZATA

Felelős kiadó: DR. MELIS JÁNOS